

NEW ILLUMINATI FILES

Emil STRĂINU

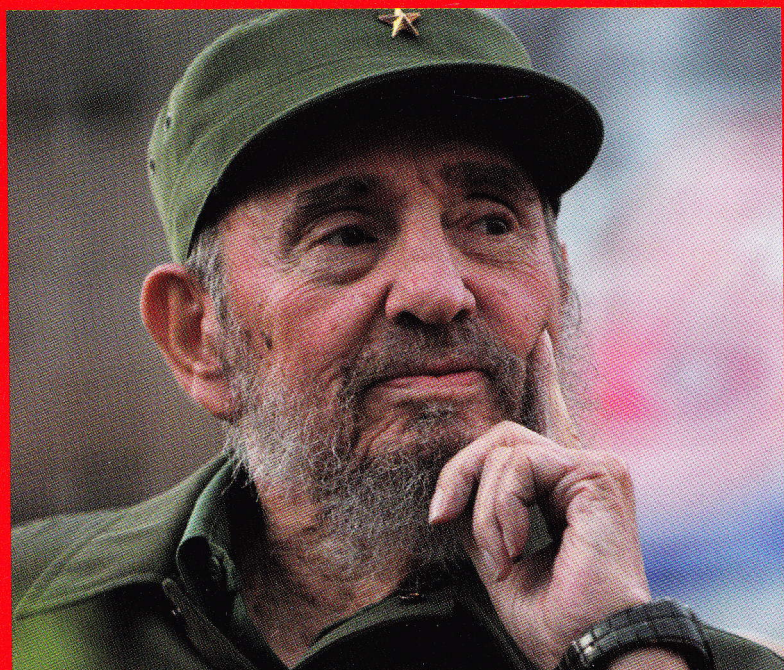
Ioana VOȘTINARU

C.I.A

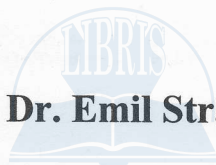
**Tentativele de asasinare
ale lui**

FIDEL CASTRO RUZ

Planul secret

Editura PRESTIGE

Dr. Emil Străinu

Ioana Voștinaru

C.I.A. Tentativele de asasinare ale lui FIDEL CASTRO RUZ Planul secret

Consilier militar Gen. (rez) dr. Gheorghe Văduva

Editura PRESTIGE

CIA PORNEȘTE ATACUL ASUPRA LUI FIDEL

**Raportul Secret
din 1967 al
Inspectorului General CIA
asupra comploturilor de asasinare
a lui**

Fidel Castro Ruz

Scenariul comploturilor de asasinare ale CIA împotriva lui Fidel Castro

INTERVIU

cu

**Generalul de Divizie Fabian Escalante, fost
Şef al Securităţii Republicii C U B A**

Am citit raportul Inspectorului General al CIA asupra atentatelor de asasinare a lui Fidel Castro, un raport scris în 1967 şi desecretizat recent. Trebuie să mărturisesc că atunci când am luat prima dată raportul, am făcut-o cu un oarece scepticism, deoarece mă aşteptam la un document cam neinteresant.

Dar două aspecte ale raportului mi-au atras imediat atenţia: subiectul său fascinant şi stilul său pentru că se citea mai mult ca un roman de spionaj. Totuşi, departe de ficţiune, el reflecta cruda realitate.

Răceala cu care raportul admite că planurile criminale care au fost trasate de CIA împotriva preşedintelui unei ţări vecine - Cuba – şi că alte atentate de asasinare au avut loc în diferite părţi ale lumii de asemenea mi-au reţinut atenţia.

Faptul că raportul a fost făcut la cererea lui Richard Helms^v, pe atunci Director al Central Intelligence Agency (CIA) (care a fost

numit pe acest post cu mai puțin de un an în urmă), a arătat că el nu a avut nici o dovadă documentară de „acțiuni sub acoperire” în dosarele sale – ceea ce raportul admite.

Aceasta i-a dat suficient spațiu pentru a folosi ca apărare „negarea plauzibilă”. De fapt, Helms a continuat aceste comploturi de asasinare până la înlocuirea lui în Februarie 1973.

Autorii admit în mod cinic nu doar atentatele de asasinare, dar și folosirea Mafiei (cu referire directă ca „huligani” (gangsteri) sau „asasini”) și contrarevoluționari cubanezi, în strânsă coordonare cu oficialii guvernului S.U.A.

Acest document „**secret – doar de văzut**” a fost acum publicat la 27 de ani după ce a fost scris. El a fost la origine pregătit ca răspuns la investigația jurnalistului american Drew Pearson despre planurile de asasinare; raportul observă că în articolul lui din 7 martie 1967 Pearson *„se referă la un plan redactat de CIA în 1963 de a-l asasina pe Fidel Castro. Pearson are și el informații, deși nepublicate încă, asupra faptului că a existat o consfătuire la Departamentul de Stat american în cadrul căruia s-a discutat asasinarea lui Castro și că o echipă chiar a aterizat în Cuba cu pilule care să fie folosite într-un atentat de asasinare. De fapt există o bază pentru fiecare din cele trei rapoarte.”*

Raportul de asemenea admite că, în 22 noiembrie 1963, lui Rolando Cubela^{vi}, agent CIA AM/LASH, i s-a dat o seringă-stilou pentru a fi folosită în asasinarea lui Castro:

„E ca și când, în fiecare moment președintele Kennedy ar fi trimis un ofițer CIA să se întâlnească cu un agent cubanez [CIA] la Paris și să îi dea un dispozitiv de asasinare pentru a-l folosi împotriva lui Castro.”

Datorită acestei informații și a altora din raport, m-am hotărât să cercetez comentariile unui membru proeminent a Securității Statului cubanez care a emis recent câteva informații secrete din dosarele cubaneze cu privire la legăturile între planurile de asasinare a lui Fidel Castro și complotul care în final, folosind mecanismele create în cadrul Operației ZR/RIFLE, s-a sfârșit cu viața Președintelui Kennedy.

Generalul de Divizie Fabián Escalante Font, a fost membru al Ministerului de Interne cubanez care a fost în contradicție cu planurile CIA; mai târziu el a condus Departamentul Securității Statului cubanez. În prezent, el s-a adâncit mai mult în aceste cercetări și lucrează la o carte despre principalele atentate împotriva lui Fidel Castro, bazate pe documentele secrete ale Securității Statului cubanez.

Deși începe să încărunțească la tâmples, Escalante e încă un om tânăr. Înalt, subțire și cu maniere oarecum misterioase sau rezervate, așa cum i se potrivește unui șef de spionaj, el are o extraordinară memorie a faptelor, numelor și datelor – fără îndoială dezvoltată în ani de evaluare a rapoartelor din surse foarte dispersate, pe care trebuie să le pună cap la cap ca la un joc de puzzle, pentru a afla ce are de gând să facă dușmanul de la nord.

Departe de a fi o personalitate rece, când se mișca, vorbea cu mare pasiune despre fiecare din multele operațiuni la care luase parte.

Dialogul care urmează a avut loc la o casă din Havana într-o dimineață sufocant de fierbinte.

*Întrebare: Atât investigațiile Senatului S.U.A. din 1975 cât și raportul recent desecretizat al Inspectorului General al CIA recunoaște că au existat **opt comploturi** de a-l asasina pe Fidel Castro, dar cele mai multe, conform investigatorilor, nu au fost niciodată implementate. Doriți să comentați acest lucru?*

Gen. Escalante: Comitetul Senatului S.U.A. care a investigat atentatele de asasinare a lui Fidel Castro în 1975 a examinat acele activități care, în mod neașteptat, au început să fie expuse la sfârșitul anilor '60.

În 1966 și 1967, presa S.U.A. a publicat câteva rapoarte despre mafiotul John Roselli, spunând că el a lucrat la răsturnarea guvernului cubanez, încercând să îl asasineze pe Fidel Castro la începutul acelei decade.

Alt complot care a fost făcut public în anumită măsură a fost cazul S.U.A. în care a fost implicat Rolando Cubela Secades, care a fost comandant în Armata Rebelilor și care a fost arestat în Cuba în 1966 pentru participarea sa la planurile de asasinare a lui Fidel. Judecarea sa a scos la iveală legăturile sale strânse cu CIA.

Trebuie ținut minte că era același agent, Rolando Cubela, cel căruia i s-a dat un stilou în data de 22 noiembrie 1963 – ziua în care John Kennedy a fost asasinat – pentru a-l folosi la uciderea lui Fidel Castro.

Această coincidență a condus ca investigatorii S.U.A. să se întrebe de ce, precis în același timp în care președintele Kennedy era asasinat, CIA dădea unuia din oamenii săi, agentul AM/LASH, un obiect pentru a fi folosit la alt asasinat – complotul împotriva lui Fidel Castro.

Astfel, pe la mijlocul anilor '60, două comploturi împotriva lui Fidel Castro au fost prezentate – planul Mafiei poreclit mai târziu complotul pilulei otrăvite și complotul CIA în care a fost implicat Cubela (AM/LASH) – ca și un plan CIA anterior de a-l asasina pe Fidel Castro în timpul vizitei sale la ONU în septembrie 1960.

Cu acea ocazie, ofițerul CIA a propus unui căpitan de poliție american care era șeful bodyguard-ului lui Fidel că îl va uide pe liderul cubanez cu o țigară de foi explozivă. Acestea erau cele trei comploturi principale care erau cunoscute la acel timp.

Alte comploturi au fost concepute mai târziu, ca: otrăvirea unui costum de scafandru, plasarea unei bombe explozive pe plajă, introducerea unor substanțe chimice într-o țigară de foi care ar fi produs o stare de zăpăceală temporară și pulverizarea cu LSD într-un studio de televiziune care i-ar fi dat lui Fidel un atac de răș necontrolabil.

Alt plan care a fost încercat la New York în 1960 a implicat punerea unor săruri de taliiu în pantofii lui Fidel pentru a-i face să-i cadă barba - barba se credea a fi cheia farmecului său carismatic de luptător de gherilă legendar.

Trebuie observat că aceste comploturi au fost făcute publice ca rezultat al efectelor colaterale nedorite al scandalului Watergate și imaginea din ce în ce mai discreditată a CIA. De fapt investigațiile Senatului S.U.A. din 1975 nu au făcut decât o analiză superficială a atentatelor CIA de a-l asasina pe Fidel Castro.

Dacă citiți cu mare atenție raportul Senatului și acesta al Inspectorului General, veți vedea că ei au încercat să facă cititorii să creadă că multe din aceste planuri, fie că nu au fost implementate

deloc, sau au fost eșuate pe drum. Aceasta nu a fost așa, după cum putem demonstra.

Adică, ele nu au fost chiar planuri abstracte căci s-a presupus a fi implementate – sau, cel puțin, atentatele au fost pregătite pentru a fi puse în aplicare.

Da, s-au pregătit câteva atentate. Multe din aceste planuri au atins stadiul de punere în aplicare; unitățile Securității cubaneze au contracarat câteva din ele și altele au eșuat din întâmplare sau datorită erorilor de planificare.

Primele atentate de asasinare a lui Fidel au început înainte de triumful revoluției. Un plan celebru din 1958 l-a implicat pe Eutimio Rojas, un trădător pe care armata lui Batista l-a mituit ca să îl omoare pe Fidel în timp ce dormea în tabăra lui din munții Sierra Maestra. Dar când a venit momentul decisiv, Rojas, de frică, s-a retras.

Un cetățean american trebuia să ducă la îndeplinire primul atentat de asasinare care a fost plănuț după revoluția din 1959. Trebuia să aibă loc pe 2 februarie 1959, când Allan Robert Nye a aterizat lângă Havana într-un avion ușor. Nye făcuse afaceri cu câteva nume mari din crima organizată – membri ai sindicatului jocurilor de noroc, care, așa dacă îți amintești posedau multe proprietăți în Cuba, cum ar fi cazinouri mari, mari hoteluri, etc.

El plănuia să îl asasineze pe Fidel Castro lângă fostul Palat Prezidențial. Armat cu o pușcă puternică cu lunetă, Nye aștepta la un hotel lângă Palatul Prezidențial pe Fidel Castro să sosească la biroul său, care era situat în Palat în acel timp; el a fost arestat înainte să poată să tragă un glonț.

Luna următoare, pe 26 martie 1959, Rolando Masferrer Rojas, fost șef al unuia din batalioanele morții ale lui Batista, care a fost atunci în Statele Unite și a luat contact cu CIA, a propus un alt complot de a-l asasina pe Fidel, de asemenea aproape de Palatul Prezidențial. Atât CIA cât și sindicatul jocurilor de noroc i-a dat OK-ul.

Cel mai proeminent aspect al tuturor comploturilor de asasinare a lui Fidel Castro după triumful revoluției din 1959 a fost înaltul grad de suport pe care l-au avut în CIA și complicitatea guvernului S.U.A.